

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

לראות ולהאמין

דני פינקלמן

בתור ילד מאוד אהבתי לקרוא. למעשה, פתחתי ספרייה ביתית משלי כבר בגיל שבע. ובדיוק באותה תקופה זה התחיל. בוקר אחד, מיד אחרי שהתעוררתי, לא הצלחתי לפתוח את העיניים. רצתי לחדר האמבטיה בבהלה וניסיתי לשטוף את עיניי במים, אבל זה לא עזר. העפעפיים שלי היו סגורים כאילו הודבקו.

אבי - המשמש בעצמו רופא במרכז הרפואי 'הדסה' בירושלים - לקח אותי לחדר המיון, ואחרי סדרת בדיקות הם גילו שאני סובל ממחלת עיניים נדירה ביותר; בשורה התחתונה, התברר שאני אלרגי לקרני השמש.

מאז, ובמשך כמה שנים, בכל בוקר כאשר התעוררתי היו העיניים שלי סגורות בחזקה. הייתי צריך למרוח כמה סוגי משחות ותכשירים כדי שישבו ויפתחו. תהליך זה לקח הרבה זמן. הייתי צריך לקום בשש בבוקר, כדי שעייניי ייפתחו עד שעה שבע וחצי, שאז התחלתי להתכונן לצאת לבית הספר. כך נאלצתי לעשות מידי בוקר, יום אחרי יום.

אבי שלח אותי לכל מומחי רפואת העיניים שהוא הכיר. אך כל מה שהם ניסו לא עזר. האלרגיה שלי לשמש התבטאה בכך שכל חשיפה לקרני השמש הייתה גורמת לעיניים שלי להתנפח, והייתי חש כאבים חדים, כאילו מישהו דוקר אותי במחטים. מעבר לכך, עייני כל הזמן גירדו ודמעו.

הייתי חייב להרכיב משקפי שמש מיוחדים, ובכל מקום שאליו הגעתי היה צורך לסגור את הווילונות כדי להאפיל את החדר כל משך שהותי בו. בבית הספר סבלתי מלעגם של הילדים במשך זמן רב, עד שאלו התרגלו לראות אותי ואת הופעתי החריגה.

בנוסף, מצבי גם הלך והתדרדר כל העת, עד שבשלב מסוים הודיעו לי שככל הנראה בסופו של התהליך אאבד את ראייתי. אבי לקח אותי לעוד מומחה לרפואת

עיניים בירושלים, פרופסור דוד בן עזרא, שאמר לו כך: "החדשות הטובות הן שיש טיפול חדש שאני עומד לנסות, אבל החדשות הרעות הן, שאם טיפול זה ייכשל, בנך ככל הנראה יאבד את מאור עיניו".

הטיפול החדש לא עבד, וכך, בגיל אחת עשרה, עמדתי מול האפשרות שלעולם לא אוכל עוד לקרוא ספרים - והייתה לי תשוקה לקריאה. בנוסף לכך, עמדתי מול האפשרות שלעולם לא אוכל עוד לראות את בני משפחתי, את חבריי או את העולם שמסביבי. הרופא אמר לי שאוכל להתמצא במרחב בעזרת כלב נחייה, אך דברים אלו רק עוררו אצלי עוד יותר פאניקה, שכן סבלתי מחרדה מפני כלבים. המחשבה על כל התחזיות הקודרות הללו השפיעה עלי מאוד לרעה - לא רק שסבלתי מכאב פיזי, אלא שגם הייתי נתון במועקה נפשית עצומה.

בינתיים, הוצעה לאבי משרה בארצות הברית, ובחודש אייר תשמ"ט (1989), היגרנו לארצות הברית. את החודש הראשון אחרי הגעתנו לשם, בילינו בבית חברו הטוב

«

פרויקט מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש.
סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום,
מצויות בידינו קרוב ל-1400 עדויות מכלי ראשון. הערות והצעות יתקבלו בברכה: sipursheli@jemedi.org

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

של אבי, מאיר רודס, שהתגורר בשעתו בשכונת קראון הייטס.

אני נזכר כיצד מאיר אמר לאבי, "בנך צריך ללכת לפגוש את הרבי ביום ראשון בבוקר". באותה תקופה, מדי יום ראשון בבוקר היה הרבי עומד במשך שעות ומחלק דולר כשליחות מצווה - לתרום אותו או את תמורתו לצדקה - וזו הייתה ההזדמנות לכל מי שביקש לפגוש את הרבי, לעבור על פניו ולהתברך מפיו.

אבי היסס. עוד בישראל הוא לקח אותי להרבה רבנים, וברכותיהם לא הועילו. לכן, הוא לא רצה שוב לטפח אצלי תקוות, שעלולות להתבדות ולגרום לאכזבה נוספת. אך מאיר התעקש וטען שאין לנו מה להפסיד.

בשבת שלפני אותו יום ראשון, מאיר לקח אותנו להתוועדות של הרבי. אני זוכר בכיור את יראת הכבוד שחשתי, ואת החשמל שהיה באוויר. בתוך החדר יכולתי לראות היטב משום שלא האיר שם אור השמש ישירות, והתאורה הפלורסנטית פחות הכבידה על עיניי.

במהלך ההתוועדות נתן לי מישהו כוסית קטנה של יין או מיץ ענבים, ואמר לי לומר 'לחיים' לרבי. הרמתי את הכוסית ואמרתי, "לחיים, רבי! לחיים, רבי! לחיים, רבי!" אך הרבי לא הבחין בי. אני זוכר את המחשבה הילדותית שחלפה אז במוחי הצעיר, "איזה מין רבי זה שמתעלם מילד קטן?" ובדיוק אז, הרבי הפנה את ראשו לכיווני, הביט היישר בעיניי, ואמר בחיוך גדול, "לחיים!"

אין לי מילים לתאר את מה שחשתי באותו רגע.

למחרת בבוקר עמדתי זמן רב מאוד בתור לאורך שדרת איסטון פארקוויי, כפי שהורה לי מאיר, והמתנתי לתורי לעבור על פני הרבי, לקבל מידי דולר ולהתברך מפיו. כאשר הגעתי בסופו של דבר אל הרבי, דיברתי אליו ברוסית, שפה שאותה למדתי מהורי. בשעתו עדיין לא ידעתי לדבר אנגלית, ולא ידעתי האם הרבי מדבר גם בעברית. אך ידעתי שהרבי הגיע מרוסיה.

ביקשתי ברכה שענייני לא יכאבו, ושגדל להיות תלמיד חכם, וכן ביקשתי ברכה לבריאות ולהצלחה. "אמן!", ענה הרבי, ואחר כך הוסיף וברך אותי: "שהקב"ה יצליחך בכל העניינים, ובכל המצטרך. ושתגדל להיות חסיד, ירא שמים ולמדן. ברכה והצלחה!"

יצאתי משם מרוצה, אך בלי ציפיות מיוחדות. ובאמת,

במשך השבוע שאחר כך לא קרא דבר - עדיין התקשיתי לפתוח את עיניי, עדיין נאלצתי למרוח משחות ותכשירים כדי לפתוח אותן מידי בוקר, ועדיין חשתי כאבים איומים בעת חשיפה לאור השמש.

אלא שאז, ביום ראשון שאחרי זה, קמתי בבוקר ולראשונה מזה שנים הצלחתי לפתוח את עיניי מיד. הייתי בהלם. רצתי אל חדר האמבטיה והבטתי במראה. עיניי היו פתוחות, ולא הייתי עיוור. אני זוכר את תחושת הניקיון, כאילו שיצאתי זה עתה ממקלחת ארוכה. אחר כך יצאתי החוצה, הסרתי את משקפיי והבטתי לכיוון השמש. לא חשתי שום כאב! נרפאתי!

ההסבר היחיד למהפך הפתאומי הזה במצבי היה ברכתו של הרבי.

זהו סיפור מדהים, אך הוא לא מסתיים כאן. הרבי לא רק פקח את עיניי הגשמיות, הוא פקח גם את עיניי הרוחניות. נחשפתי ליופי שבתורת חב"ד, ובגיל עשרים ושלוש הפכתי להיות חסיד חב"ד.

כך, התממשו כל ברכותיו של הרבי - חזרתי להיות בריא, זכיתי ללמוד תורה ולהפוך לחסיד נאמן, וגם הצלחתי בחיים כמפיק סרטים המתמקד בהפצת מסרים יהודיים.

מר דני פינקלמן הוא במאי ומפיק סרטים שייסד את חברת ההפקות 'ספארקס נקסט'. הוא רואיין בניו יורק בחודש סיון תשע"ג (2013).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשד"מ (1984) — הרבי ערך התוועדות מיוחדת לכבוד הדפסת ספרי 'תניא' בכמה וכמה ערים ויישובים בישראל. באותה התוועדות שוחח הרבי על חשיבות היוזמה להפצת מעיינות החסידות, וקרא להשתדל להדפיס את ספר התניא "בכל עיר ועיירה בה גרים יהודים". הרבי הורה שילמדו מתוך הספר כבר במעמד ההדפסה, וישאירו לפחות כמה עותקים מהספר באותה עיר.¹ ג' בשבט

1 תורת מנחם התוועדות תשד"מ, חלק ב, עמ' 834

ההקדשות שלכם

מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים

ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל

כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015